640/02

Den 4. marts 2002 blev i sag nr. 56.188:

xxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Tryg-Baltica Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har fritidshusforsikring i Tryg-Baltica Forsikring, klager over selskabets erstatningsopgørelse i forbindelse med en brandskade.

I klagen er anført følgende: "Mit sommerhus er brændt ned til grunden, og det samme er alt løsøre, som jeg havde forsikret for 151.000 kroner. Nu tilbyder Tryg-Baltica mig 75.000 kroner i erstatning. Beløbet er fastsat skønsmæssigt, idet alle mine papirer vedrørende sommerhuset lå i huset, hvorfor jeg ikke ifølge selskabet er i stand til at dokumentere mit tab. Mit krav er på det fulde forsikringsbeløb, idet jeg har opgjort værdien af mit tab til cirka 184.000 kroner. Det fremgår ikke af selskabets breve, på hvilket grundlag skønnet er lavet, men på et møde med løsøretaksator O.C. oplyste denne, at han fandt det usandsynligt, at der var så store værdier i et hus på 50 m2. Jeg finder det helt utilstedeligt, at man uden problemer modtager præmien for et forsikringsforhold, som man på forhånd bedømmer som usandsynligt. O.C. fandt det især usandsynligt, at der kunne være tøj for over 50.000 kroner. Det har jeg forklaret med, at jeg tjener godt, køber meget - ikke altid lige velovervejet - tøj af god kvalitet, og som følge deraf placerer relativt meget i sommerhuset. Men selvom man sætter tøjværdien til 0 kroner, var der stadig værdier for 130.000 kroner. Hvordan er det lykkedes at nedvurdere de ting så radikalt? Ingen forklaring. Jeg har fremsendt fotos, som alene viser værdier for mindst 60.000 kroner. Dertil kommer tøj, hele køkkenafdelingen, senge, værktøj, plæneklipper

og så videre. Disse fotos anser selskabet ikke for dokumentation. Jeg har fremsendt dokumentation på nyindkøb for at vise, hvilken kvalitet jeg normalt anvender, og jeg har fremsendt kontoudskrifter for at vise, at det er en del af min adfærd at købe kvalitet. Heller ikke dette anser selskabet for dokumentation. Jeg har naturligvis efterhånden en række bilag på indkøb til mit nye sommerhus, som også kan vise, hvad jeg har tabt. Disse bilag har selskabet ingen interesseret i at se. Endelig har jeg flere gange gjort selskabet opmærksom på, at jeg havde glemt gulvtæppe og et par andre ting i min skadesopgørelse. Det synes selskabet ikke er væsentligt. Selskabet skriver i brev af 28. juni, at man ikke har afsluttet sagen, men gerne vil se på den igen, hvis jeg kan fremskaffe yderligere dokumentation. Men det kan jeg ikke. Den er jo brændt, og det er lige det, der er sagen. Hvis Tryg-Baltica får medhold i denne sag, efterlades jeg fuldstændig retsløs. Det kan da ikke passe, at man ikke kan anvende den "sandsynliggørelsesdokumentation", der nu engang er til stede, når alle originalbilagene er brændt. Det kan vel ikke være første gang i historien, det er sket. Ved at afvise enhver anden form for dokumentation end originale bilag på de ødelagte genstande, bringer Tryg-Baltica sig i en position, hvor de uden videre ensidigt og vilkårligt kan anlægge et hvilket som helst skøn, de måtte ønske. Hvis det holder, skal jeg vel glæde mig over, at de ikke besluttede sig for 50 eller 25.000 kroner. Jeg ville også i den situation være ganske retsløs. Hvis selskabet ensidigt får lov til at bestemme, at kun den nævnte dokumentation er gyldig, står vi i en situation, hvor kunden helt enkelt ikke kender sin forsikring i det værst tænkelige tilfælde. Den slags hører ikke hjemme i et retssamfund. Endelig har selskabet afvist at betale for et erstatningssommerhus i min i lang tid planlagte ferie i ugerne 24, 25 og 26. Mit krav er nødvendiggjort af, at jeg ikke til den tid kunne nå at få bygget et nyt sommerhus. Selskabet hævder, at ferien ikke er umiddelbart forestående, mens jeg hævder, at 'umiddelbart forestående' er et relativt begreb og må dække et tidsrum, indenfor hvilket det er umuligt at kompensere for de skader, man er forsikret imod."

Hertil har selskabet i skrivelse af 17/8 2001 til nævnet anført: "I fortsættelse af vores brev af 18. juli 2001 kan vi oplyse, at vi nu har haft kontakt til vores løsøretaksator O.C., og vi kan herefter fremkomme med vores udtalelse i sagen. Sagen drejer sig om, hvorvidt H.M. [klageren] er berettiget til at modtage yderligere erstatning for nogle brændte indbogenstande over en fritidshusforsikring. Herudover drejer sagen sig om, hvorvidt H.M. er berettiget til at få dækket merudgifter til leje af et fritidshus i perioden 11. juni -

1. juli 2001 over samme fritidshusforsikring. ... **Sagens forløb** H.M. har tegnet fritidshusforsikring hos os pr. 1. februar 2001. Den 7. marts 2001 nedbrændte H.M.'s fritidshus ... fuldstændig. Årsagen til branden var kortslutning i el-installationerne. Der var tale om en dækningsberettiget skade over fritidshusforsikringen. Forsikringssummen for indboet er på 151.000 kr. Forud for udfærdigelse af skaderapport afholdt løsøretaksator O.C. et møde med H.M. den 10. april 2001. På dette møde redegjorde O.C. for de gældende regler omkring opgørelse af løsørekrav over forsikringen. Således forklarede O.C, at H.M. skulle dokumentere eller sandsynliggøre sit krav. I den forbindelse oplyst O.C., at dette kunne gøres ved at fremlægge eksempelvis købskvitteringer eller billeder Da H.M. oplyste, at han normalt benyttede dankort, gjorde O.C. særligt meget ud af at oplyse om muligheden for at sandsynliggøre et krav via kontoudtog fra banken. Ved mødet ønskede H.M. ikke at tage stilling til, hvordan han ville dokumentere / sandsynliggøre sit krav, men ønskede i stedet, at O.C. kom med selskabets forslag til erstatningens størrelse. På denne baggrund og på grund af den manglende dokumentation opgjorde O.C. erstatningen skønsmæssigt til 75.000 kr. efter en nærmere gennemgang af sagens fakta herunder de opgørelseslister, som H.M. havde udarbejdet og afleveret til bygningstaksator P.U.J. den 28. marts 2001. Dette var vores kunde ikke tilfreds med, og ved brev af 2. maj 2001 fremsendte han bl.a. 8 sider kontoudskrifter og 3 brugsanvisninger på toaster, el-kedel og kaffemaskine. De eneste købskvitteringer vi modtog var for briller og 'shaver'. Begge dele var dog først købt efter branden. Vi har derfor ikke modtaget en eneste købskvittering for de brændte genstande. Ved brev af 2. maj 2001 var desuden fire billeder af fritidshuset, som vi desværre kun har i sort/hvid fotokopi. Ifølge brevet af 2. maj 2001, skal billederne bl.a. vise, at der var to helt nye cykler, men vi har ikke yderligere oplysninger om disse cykler, f.eks. i form af låsebevis, stelnummer, hvilken forretning de er købt i, mere præcist tidspunkt for købet m.v. Da vi i brev af 28. juni 2001 fastholdt, at vi ikke ville udbetale yderligere erstatning for indboet, med mindre vi modtog yderligere dokumentation for kravet, samt at vi ikke ydede dækning for meromkostninger til leje af fritidshus, indbragte H.M. sagen for Ankenævnet. **Begrundelse for afslaget** *1) Yderligere erstatning for indbo.* Vi har afvist at yde yderligere erstatning for det brændte indbo, fordi vi ikke finder, at vores kunde i tilstrækkelig grad har dokumenteret eller sandsynliggjort størrelsen og omfanget af sit krav. I forsikringsbetingelserne nr. D251902, pkt. 7.6 anføres det udtrykkeligt, at det er en forudsætning for udbetaling af erstatning, at man kan dokumentere eller sandsynliggøre, at man

har haft de beskadigede genstande, og at alder og pris er som anført i listerne ... Med fremhævet skrift er udtrykkeligt anført, at et eventuelt erstatningskrav kan afvises eller fastsættes skønsmæssigt, hvis forsikringstageren ikke opfylder sin pligt til at dokumentere eller sandsynliggøre kravet. Det kan selvfølgelig være svært med en fuldkommen dokumentation af alt indbo, når der er tale om brand. Men i henhold til vedlagte bilag har vi end ikke modtaget særlig mange eller specifikke oplysninger om det brændte. Der er endvidere ikke tale om et hus til helårsbeboelse, men et fritidshus. Desuden er det oplyst, at langt de fleste effekter ikke er mere end 3 år gamle. Det svarer til, at vores kunde før skat skal tjene brutto 145.000 kr. pr. år i 3 år til indkøb af lige præcis disse effekter. Ifølge de kontoudtog vores kunde har sendt, er den månedlige løn på 13.245 kr. Selvom der ifølge kontoudtogene også er andre indtægter, er det vores opfattelse, at vi derfor må stille større krav til dokumentation for de mange indkøb. Hertil kommer, at der er tale om store mængder indbo i et forholdsvis lille fritidshus på 50 m2. Som eksempel kan nævnes 7 jakker, 8 sæt sengetøj, 16 badehåndklæder m.m. Vi har i øvrigt noteret os, at det har været nødvendigt at købe ny barbermaskine og briller til brug for sommerhuset ganske kort efter branden, samt at begge dele var væsentlig billigere end de krav, der var anført for disse genstande. På trods af flere opfordringer har H. M. ikke fremlagt yderligere dokumentation. H.M. har begrundet den manglende dokumentation med, at de originale kvitteringer mv. er brændt sammen med det øvrige indbo i fritidshuset. Selvom vi har modtaget kontoudtog, er der - så vidt vi er orienteret - desværre ikke nogle af købene af det nu brændte indbo, som fremgår direkte af de fremsendte kontoudtog. Efter vores opfattelse er der derfor afgivet så få oplysninger om det brændte, at erstatningen må fastsættes skønsmæssigt. Hvis vi modtager nærmere dokumentation for størrelsen og omfanget af kravet, vil vi naturligvis se på sagen igen. 2) *Meromkostninger til leje af fritidshus* Vi har afvist at dække udgiften til leje af et fritidshus i perioden 11. juni - 1. juli 2001, da vi ikke finder, at H.M.'s ferie i fritidshuset var umiddelbart forestående på skadetidspunktet. Vi henviser til forsikringsbetingelsernes nr. P251202, punkt 1.19.6, hvoraf fremgår, at sådanne omkostninger kun er dækket, hvis ferien allerede er påbegyndt eller er umiddelbart forestående. Brandskaden skete den 7. marts 2001, og der var på skadetidspunktet således mere end 3 måneder til H.M. skulle have påbegyndt sin ferie i fritidshuset. Efter vores opfattelse kan et tidspunkt, der ligger mere end 3 måneder ud i fremtiden, ikke betragtes som umiddelbart forestående. Til orientering kan det oplyses, at byggeperioden for det nye fritidshus oprindeligt var vurderet til

cirka 3 måneder. Vi kan i øvrigt oplyse, at vi allerede har dækket meromkostninger til leje af et andet fritidshus i påsken i perioden 12. - 16.april 2001, således at H.M. kunne afholde sin planlagte påskeferie på trods af brandskaden. Efter vores opfattelse giver betingelserne ikke mulighed for betaling af meromkostninger for afholdelse af mere end én planlagt ferie. Vi fastholder således, at vi ikke er forpligtet til at betale for eventuelle omkostninger i forbindelse med H.M.'s ferie i perioden 11. juni - 1. juli 2001."

Klageren og selskabet har yderligere argumenteret for deres synspunkter i skrivelser af henholdsvis 30/8 2001 og 25/9 2001.

Om lejetab hedder det i forsikringsbetingelserne: "**1.19.6 Genhusning, flytteomkostninger og lejetab.** Bliver boligen ubeboelig som følge af en skade, der er omfattet af forsikringen, betales efter aftale med selskabet: ... · rimelige dokumenterede merudgifter - når egen ferie er påbegyndt eller umiddelbart forestående - til afholdelse af en tilsvarende ferie."

I forsikringsbetingelserne hedder endvidere: "**7.6 Dokumentation** For at få erstatning må man kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at man har haft de beskadigede eller stjålne genstande, og at alder, og genanskaffelsespriserne er som anført i skadeanmeldelsen. Dette kan gøres ved, at man sammen med anmeldelsen - i det omfang: man er i besiddelse heraf - indsender kvitteringer/regninger for købet, købekontrakt eller fyldestgørende beskrivelse eller fotos. I egen interesse bør forsikringstageren derfor gemme købsnotaer for alle nyere ting, og i mindst 5 år for mere langvarige forbrugsgoder. Købes tingene privat, bør man sikre sig en dateret overdragelseserklæring med angivelse af, hvad der købes og hvad prisen er. Det hele, kan suppleres med fotos af de mest værdifulde ting. Med hensyn til dokumentation får, genanskaffelsespriserne kan man som regel få de handlende til at udstede en erklæring. **Kan man ikke dokumentere eller sandsynliggøre sit krav, risikerer man, at selskabet kan afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter skøn."**

Nævnet udtaler:
Nævnet er enig med selskabet i, at klagerens sommerferie ikke kan siges at være umiddelbart forestående. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afslået at dække udgifterne til leje af andet hus i sommerferien.

Hvad angår erstatningen for løsøret/indboet finder nævnet, at kravet om dokumentation skal forstås som en sandsynliggørelse af kravet, jf. forsikringsaftalelovens § 22. Heri ligger, at det ikke kan kræves af klageren skal fremlægge købskvitteringer for alle skaderamte genstande for at oppebære retten til erstatning. Nævnet har heller ikke opfattet, at dette er et krav fra selskabet, men at selskabet er villig til at gennemgå skadeopgørelsen igen, hvis klageren fremkommer med nærmere oplysninger om de enkelte genstande bl.a. i form af oplysninger om købstidspunktet og købsstedet.

Som sagen er forelagt, har nævnet ikke tilstrækkeligt grundlag for at fastsætte en anden skønsmæssig erstatning, end hvad selskabet har foretaget.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen